

Αριθμός 432/2013
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΥΚΑΔΑΣ
(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

Αποτελούμενο από το δικαστή Ιωάννη Γούλα, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε η Πρόεδρος Πρωτοδικών χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 3 Ιουνίου 2013 για να δικάσει την υπόθεση

Της αιτούσας : Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «GEA – GRAMMO, ERATΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ ενιαίος οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και είσπραξης του συγγενικού δικαιώματος των παραγωγών υλικών φορέων ήχου και ερμηνευτών – εκτελεστών, καλλιτεχνών» και το διακριτικό τίτλο «GEA – GRAMMO, ERATO, APOLLON», που εδρεύει στο δήμο Φιλοθέης - Ψυχικού και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου της Αιμιλίου Κουνδουράκη του Δ.Σ. Αθηνών.

Του καθ' ου η αίτηση : , στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια - μπαρ « », που βρίσκεται στο και ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Μαρίας Τζεφριού του Δ.Σ. Λευκάδας.

Η αιτούσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 22-11-2012 αίτησή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου με αριθμό εκθέσεως καταθέσεως 163/5-12-2012 και προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 1^{ης} Μαρτίου 2013, οπότε, κατόπιν διαδοχικών αναβολών, αναβλήθηκε η συζήτησή της για τη δικάσιμο που σημειώνεται στην αρχή, κατά την οποία εκφωνήθηκε με τη σειρά της.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, αφού ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, που περιέχονται στα εμπροθέσμως και νομοτύπως κατατεθέντα σημειώματά τους, ζήτησαν να γίνουν αυτοί δεκτοί.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

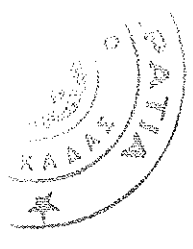
Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα,

δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες («εισφορές» κατά την ορολογία του νόμου), που σχετίζονται με την πνευματική ιδιοκτησία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά στη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από το ν. 2121/1993 έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες, που απαριθμούνται αποκλειστικά κι όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. ν. 2121/1993. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοηλεκτρονική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσίαση στο κοινό, ως τέτοιας θεωρούμενης, σύμφωνα με το άρθρο 3 παρ. 2 του ίδιου νόμου, κάθε χρήσεως, εκτελέσεως ή παρουσιάσεως του έργου, η οποία το κάνει προσιτό σε κύκλο προσώπων ευρύτερο από το στενό οικογενειακό κύκλο και το άμεσο κοινωνικό περιβάλλον, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Είναι προφανές ότι με την τελευταία διάταξη προβλέπεται περίπτωση προσωρινής

17
h

2ο φύλλο της 434 /2013 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

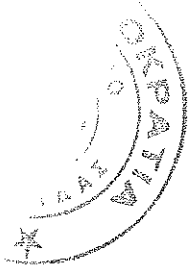

επιδίκασης της εύλογης αμοιβής που προβλέπει η ουσιαστικού δικαίου διάταξη της παρ. 1 του πιο πάνω άρθρου 49, εφόσον η εν λόγω διάταξη δεν ορίζει μόνο σχετικά με τον καθορισμό της εύλογης αμοιβής αλλά και «με τους όρους πληρωμής της». Η παραπάνω ρύθμιση έχει προβλεφθεί αποκλειστικά για τον καθορισμό της προσωρινής καταβολής της εύλογης αμοιβής, δοθέντος ότι στη συνέχεια οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο δικαστήριο. Από τα παραπάνω συνάγεται κατά την κρατούσα άποψη ότι η αίτηση για την εύλογη αμοιβή συνιστά γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο, λαμβάνοντας υπόψη ότι στη προκείμενη περίπτωση δεν πρόκειται περί παραπομπής για λόγους ταχύτητας, αφού δεν συντρέχει οριστική επίλυση της διαφοράς (βλ. Δ. Κράνη, Λειτουργικές δομές των ασφαλιστικών μέτρων σε ΕλλΔνη 44, σελ. 1225, 1230). Η εν λόγω παραδοχή επιρρωνύεται από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 55 και 56 παρ. 3 του ν. 2121/93, που παρέχουν μεταξύ άλλων στους οργανισμούς συλλογικής διαχειρίσεως την εξουσία να ασκούν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, καθώς επίσης να ορίζουν εγγράφως με οργανώσεις αντιπροσωπευτικές των χρηστών ένα διαιτητή για τον καθορισμό της αμοιβής που θα καταβάλουν οι τελευταίοι, ο οποίος διαιτητής μπορεί να διατάξει την προκαταβολή ορισμένου ποσού μέχρι να αποφασίσει οριστικά για το ύψος της οφειλόμενης αμοιβής. Η ευχέρεια αυτή πρέπει να θεωρηθεί κατά μείζονα λόγο, ως ηθελημένη και δεδομένη από το νόμο για τα τακτικά πολιτικά δικαστήρια, αν ληφθεί υπόψη ότι κατά το κοινό δίκαιο η εξουσία για παροχή προσωρινής εξασφαλιστικής προστασίας ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των δικαστηρίων και δεν επιτρέπεται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων από διαιτητές, έστω και αν η κύρια διαφορά έχει υπαχθεί σε διαιτησία (άρθρο 685 ΚΠολΔ). Επιπρόσθετα, η επιδίκαση αυτή δεν προσκρούει στο άρθρο 692 παρ. 4 ΚΠολΔ, που απαγορεύει την ικανοποίηση του ασφαλιστέου δικαιώματος, αφού προβλέπεται από το νόμο (άρθρο 728 παρ. 1 περ. ζ' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993) και προϋποθέτει: α) επείγουσα περίπτωση, β) να μην υπερβαίνει το ήμισυ της πιθανολογούμενης απαίτησης. Το δικαίωμα της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που λειτουργούν σύμφωνα με τους

όρους των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2123/1993. Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%) και αφετέρου των παραγωγών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρο 55 παρ. 1 στοιχ. β' το οποίο, βάσει του άρθρου 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για το υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθαρίστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που συνήθως καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαινεται το αρμόδιο Δικαστήριο. Περαιτέρω, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο οποίος κατά το νόμο ασκεί υποχρεωτικά στο όνομα του και για λογαριασμό των δικαιούχων ερμηνευτών - εκτελεστών και παραγωγών το δικαίωμα καθορισμού και καταβολής της εύλογης αμοιβής, μπορεί να ζητήσει ως ασφαλιστικό μέτρο και την προσωρινή επιδίκαση μέχρι και το μισό ποσό της αμοιβής που αναλογεί στους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων που είναι μέλη του, η επιδίκαση δε αυτή δεν προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 49 παρ. 1 εδ. δ' του ν. 2121/1993, η οποία παρέχει στο δικαστήριο, που καθορίζει την εύλογη αμοιβή, και την εξουσία να ορίσει τους όρους πληρωμής αυτής κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και συνεπώς ερμηνευόμενη και νοούμενη υπό το προστατευτικό πνεύμα των πνευματικών δικαιούχων και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων που διέπει το ν. 2121/1993, επιτρέπει στο δικαστήριο να διατάξει, στα πλαίσια της διατάξεως του άρθρου 728 παρ. 1ζ' του ΚΠολΔ, την προσωρινή επιδίκαση και άμεση καταβολή μέρους της αμοιβής στους δικαιούχους της, εφόσον κρίνει επιβεβλημένη τη λήψη του μέτρου αυτού. Περαιτέρω, οι ως άνω οργανισμοί συλλογικής

5ο φύλλο της υπ. /2013 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

διαχείρισης είναι δυνατό να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 παρ. 3 του ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς το σκοπό διαχείρισης τους στην Ελλάδα. Τέλος, σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 56 παρ. 4 του ν. 2121/1993, οι χρήστες υλικών φορέων ήχου και εικόνας έχουν υποχρέωση να παραδίδουν στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών πνευματικών δικαιωμάτων, και μάλιστα χωρίς καμιά καθυστέρηση, καταλόγους των έργων που εκτελούν δημόσια, με μνεία της συχνότητας εκτελέσεως τους, προκειμένου να διευκολύνεται έτσι η πραγματοποίηση της διανομής των εισπραττομένων υπέρ των μελών των τελευταίων αμοιβών (βλ. για τα παραπάνω ΜονΠρΘεσ 2696/2005, ΜονΠρΘεσ 1188/2005, ΜονΠρΘεσ 999/2005, ΜονΠρΘεσ 10674/2004, ΜονΠρΘεσ 12188/2004, ΜονΠρΑθ 418/2004 αδημοσίευτες στο νομικό περιοδικό τύπο, καθώς και ΜονΠρΡοδ 606/1999 ΔΕΕ 1999. 869, ΜονΠρΧίου 118/1998 ΔΕΕ 1999. 593).

Στην προκείμενη περίπτωση με την κρινόμενη αίτηση η αιτούσα εκθέτει ότι είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε με το από 28-9-2011 καταστατικό, σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010. Ότι μέλη της είναι οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή: 1) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «GRAMMO - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», την οποία έχουν συστήσει οι δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες τραγουδιστές και 3) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός

περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών Συν.π.ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες μουσικοί. Ότι οι παραπάνω οργανισμοί - μέλη της ανέθεσαν σ' αυτήν κατ' αποκλειστικότητα την άσκηση όλων ανεξαιρέτως των εξουσιών και δικαιωμάτων τους σχετικά με την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993. Ότι συνέταξε αμοιβολόγιο, το οποίο γνωστοποίησε στο κοινό μέσω της δημοσίευσής του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες, κατ' άρθρο 56 παρ. 3 του ν. 2121/1993, προσκάλεσε δε τους χρήστες υλικών φορέων ήχου σε διαπραγματεύσεις τόσο για τον καθορισμό της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, όσο και για τον τρόπο της νόμιμης καταβολής και είσπραξης αυτής. Ότι ο καθ' ου διατηρεί επιχείρηση καφετέρια - μπαρ, συνολικής επιφάνειας 150 τ.μ., που βρίσκεται στο

και λειτουργεί 7 μήνες το χρόνο, χρησιμοποιεί δε σ' αυτήν επί καθημερινής βάσης και τις ώρες λειτουργίας της υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό ρεπερτόριο. Ότι η επιχείρηση του καθ' ου ψυχαγωγεί την πελατεία της και αυτή ακριβώς η χρήση είναι ο κύριος παράγοντας προσέλκυσης, διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της, με αποτέλεσμα αυτή (χρήση) να είναι απολύτως απαραίτητη για τη λειτουργία της. Ότι ο καθ' ου μέχρι την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης έχει αρνηθεί να συμπράξει στον καθορισμό και την πληρωμή στην ίδια (αιτούσα) της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, οφείλει δε για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012, σύμφωνα με το δημοσιευθέν αμοιβολόγιο, ποσοστό 10% επί των ετήσιων ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησής του, κατά τα αναλυτικά εκτιθέμενα στο ιστορικό, με βάση το οποίο, αφού επικαλείται επείγουσα περίπτωση, ζητεί να καθοριστεί το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποίησε ο καθ' ου, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 στο ποσό των 9.000 ευρώ κατ' έτος, πλέον Φ.Π.Α. και να υποχρεωθεί ο καθ' ου να της καταβάλει το συνολικό ποσό των (9.000 ευρώ x 5 έτη =) 45.000 ευρώ, πλέον Φ.Π.Α., άλλως και σε περίπτωση που κριθεί ότι πρόκειται για γνήσιο ασφαλιστικό μέτρο και όχι για ρυθμιστικό μέτρο της εκουσίας δικαιοδοσίας, που απλώς εκδικάζεται με τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να υποχρεωθεί ο καθ' ου να της καταβάλει προσωρινά το ήμισυ των πιο πάνω ποσών, να καθοριστεί ως εύλογη αμοιβή

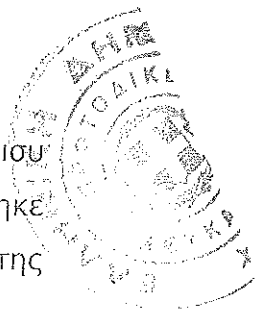

h

4ο φύλλο της 447 /2013 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτήν ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, ποσοστό 25% για τους μουσικούς και ποσοστό 25% για τους τραγουδιστές, να υποχρεωθεί ο καθ' ου να προσκομίσει σ' αυτήν καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012, σε περίπτωση δε που δεν εκπληρώσει την υποχρέωσή του αυτή να διαταχθεί να καταβάλει σ' αυτήν, για κάθε παράβαση το ποσό των χιλίων (1.000) ευρώ, καθώς και να καταδικαστεί ο καθ' ου στα δικαστικά της έξοδα.

Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η αίτηση παραδεκτά εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρα 683 παρ. 1, 22 ΚΠολΔ και 49 παρ. 1 ν. 2121/1993), για να συζητηθεί κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (άρθρα 686 επ. ΚΠολΔ), είναι δε ορισμένη και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρθηκαν στην αρχική σκέψη της παρούσας (άρθρα 1, 2 παρ. 1, 3, 46, 47, 49, 54-58, 67 του ν. 2121/1993), καθώς και εκείνες των άρθρων 176, 450 επ., 728, 729, 731, 732, 946 παρ. 1 του ΚΠολΔ. Όσα υποστηρίζει ο καθ' ου περί ελλείψεως ενεργητικής νομιμοποίησης της αιτούσας κρίνονται απορριπτέα ως ουσιαστικά αβάσιμα, καθώς στο δικόγραφο της αιτήσεως καθορίζονται όλα τα αναγκαία στοιχεία για τη νομιμοποίηση της αιτούσας, ειδικότερα δε εκτίθεται ότι μετά τη νόμιμη σύστασή της οι αναφερόμενοι οργανισμοί - μέλη της ανέθεσαν σ' αυτήν κατ' αποκλειστικότητα την άσκηση όλων ανεξαιρέτως των εξουσιών και δικαιωμάτων τους σχετικά με την εύλογη και ενιαία αμοιβή του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, για τη χρήση εντός της ελληνικής επικράτειας κάθε υλικού φορέα ήχου που έχει νόμιμα παραχθεί και φέρει εγγεγραμμένες τις ερμηνείες - εκτελέσεις των Ελλήνων και αλλοδαπών ερμηνευτών - εκτελεστών. Ακόμη, όσα υποστηρίζει ο καθ' ου περί ελλείψεως των διαδικαστικών προϋποθέσεων για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και περί ικανοποίησης του δικαιώματος πρέπει να απορριφθούν, διότι η διάταξη του άρθρου 728 παρ. 1 περ. ζ' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 49 παρ. 1 του ν. 2121/1993, προβλέπει την προσωρινή επιδίκαση του αιτούμενου ποσού της εύλογης και ενιαίας αμοιβής, σύμφωνα δε με τη διάταξη του άρθρου 729 παρ. 2 ΚΠολΔ, το επιδικαζόμενο ποσό δεν μπορεί να υπερβεί το μισό της απαιτήσεως, της οποίας ζητείται η εξασφάλιση. Ως εκ τούτου το αίτημα για προσωρινή

επιδίκαση της εύλογης και ενιαίας αμοιβής είναι νόμιμο μόνο για το ήμισυ του αιτούμενου ποσού. Επομένως, η αίτηση, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από την εκτίμηση της ένορκης καταθέσεως του μάρτυρα αποδείξεως που εξετάσθηκε νομότυπα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου - ο καθ' ου δεν εξέτασε μάρτυρα ανταπόδειξης - της υπ' αριθμ. 6200/5-6-2013 ένορκης βεβαίωσης ενώπιον της συμβ/φου , που ελήφθη με επιμέλεια του καθ' ου και από όλα τα έγγραφα που οι διάδικοι προσκομίζουν, για να χρησιμεύσουν είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, πιθανολογήθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η αιτούσα είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, η οποία συστάθηκε σύμφωνα με τις παραγράφους 6 και 7 του άρθρου 49 του ν. 2121/1993, όπως αυτές προστέθηκαν με το άρθρο 46 παρ. 1 του ν. 3905/2010. Η σύσταση και λειτουργία της αιτούσας εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 687/12043/2011 απόφαση του Υπουργού Γιοιτισμού (Φ.Ε.Κ. Β' 3245/30-12-2011) και μέλη της είναι οι οργανισμοί συλλογικής και διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων, δηλαδή: 1) η αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «GRAMMO - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης και Προστασίας των δικαιωμάτων των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO», την οποία έχουν συστήσει οι δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγοί υλικών φορέων ήχου και εικόνας, 2) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων τραγουδιστών - ερμηνευτών» και το διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες τραγουδιστές και 3) ο αστικός μη κερδοσκοπικός συνεταιρισμός περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ - Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δικαιωμάτων Ελλήνων μουσικών Συν.π.ε.» και τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ», τον οποίο έχουν συστήσει οι Έλληνες μουσικοί. Στους παραπάνω οργανισμούς έχουν ανατεθεί απ' όλα τα μέλη τους, που είναι αντίστοιχα παραγωγοί υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, τραγουδιστές - ερμηνευτές και μουσικοί, η διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους για το σύνολο του ρεπερτορίου τους, η δε ίδρυσή τους έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις των

5ο φύλλο της ΕΠ/2013 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

άρθρων 54-57 του ν. 2121/1993. Οι παραπάνω οργανισμοί - μέλη της αιτούσας ανέθεσαν σ' αυτήν κατ' αποκλειστικότητα την άσκηση όλων ανεξαιρέτως των εξουσιών και δικαιωμάτων τους, μεταξύ των οποίων η είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής του προαναφερόμενου άρθρου 49 του ίδιου νόμου. Ως προς τη χρήση μουσικού ρεπερτορίου με δημόσια εκτέλεση σε χώρους προσέλευσης κοινού και ειδικότερα σε επιχειρήσεις, στις οποίες η μουσική είναι απαραίτητη (ενδεικτικά: ντίσκο, κλαμπ μπαρ κ.λπ.), καθόρισε λαμβάνοντας υπόψη το βαθμό συμβολής των δικαιούχων μουσικών, τραγουδιστών και παραγωγών στα έσοδα των επιχειρήσεων αυτών, την ποσοστιαία αμοιβή αυτών ως ακολούθως, μεταξύ άλλων, ποσοστό 10% επί των ακαθάριστων εσόδων τους με ελάχιστο ποσό και ανάλογα με τη διάρκεια λειτουργίας τους κατ' έτος 2.900 ευρώ για χώρους με επιφάνεια έως 200 τ.μ., όπου η επιχείρηση λειτουργεί 6-7 μήνες το χρόνο, το αμοιβολόγιο δε αυτό, κατά τη νόμιμη υποχρέωση της (άρθρο 56 του ν. 2121/1993), η αιτούσα γνωστοποίησε στο κοινό με δημοσίευση στις εφημερίδες «ΓΕΝΙΚΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ» (2-5-2003), «ΑΥΓΗ» (6-5-2003) και «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» (2-5-2003). Μεταξύ των χρηστών αυτών υλικών φορέων ήχου είναι ο αιτών, ο οποίος διατηρεί από το 2008 κατάσταση υγειονομικού ενδιαφέροντος - επιχείρηση «καφετέρια - μπαρ» (σχετ. η υπ' αριθμ. 3231/2008 άδεια ίδρυσης και λειτουργίας καταστήματος υγειονομικού ενδιαφέροντος του Δημάρχου), συνολικής επιφάνειας 150 τ.μ., που βρίσκεται στο και λειτουργεί από το 2008 μέχρι και σήμερα επί 7 μήνες το χρόνο, χρησιμοποιεί δε σ' αυτήν (επιχείρηση) επί καθημερινής βάσης και τις ώρες λειτουργίας της υλικούς φορείς ήχου με ελληνικό και αλλοδαπό ρεπερτόριο. Ο μάρτυρας της αιτούσας επισκέφθηκε απογευματινές ώρες της 9^{ης} Οκτωβρίου 2012 το πιο πάνω κατάστημα του καθ' ου ως πελάτης και διαπίστωσε ότι ο τελευταίος χρησιμοποιούσε σ' αυτό ελληνικό και αλλοδαπό μουσικό ρεπερτόριο δια μηχανήματος - κονσόλας, που βρισκόταν εντός του καταστήματος και στερεοφωνική εγκατάσταση με ηχεία. Η χρήση ελληνικού και αλλοδαπού μουσικού ρεπερτορίου, χωρίς την άδεια της αιτούσας είναι απαραίτητη για την εν λόγω επιχείρηση, αφού αποτελεί σημαντικότατο παράγοντα προσέλκυσης διατήρησης και επαύξησης της πελατείας της και κατ' επέκταση αύξησης των εσόδων της, όσα δε υποστηρίζει ο καθ' ου περί λειτουργίας του καταστήματος αποκλειστικά και

μόνο ως χώρου παρακολούθησης ποδοσφαιρικών αγώνων κρίνονται αβάσιμα, καθ' όσον σε ανύποπτο χρόνο ο μάρτυρας, που εξετάσθηκε με επιμέλεια της αιτούσας, επισκέφθηκε το ανωτέρω κατάστημα και διαπίστωσε ότι η χρήση μουσικής αποτελούσε τρόπο προσέλκυσης και διατήρησης της πελατείας της επιχείρησης του καθ' ου. Σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν στην αρχική σκέψη της παρούσας, η εύλογη αμοιβή που πρέπει να καταβάλει ο καθ' ου στην αιτούσα για τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 πρέπει να καθοριστεί σε ποσοστό 10% επί των ακαθαρίστων εσόδων της επιχείρησής του, τα οποία λόγω του αντικειμένου και του κύκλου εργασιών του πιθανολογήθηκαν στο ποσό των 45.000 ευρώ ετησίως. Συνεπώς, το ύψος της οφειλόμενης αμοιβής για καθένα από τα έτη 2008-2012 πρέπει να καθοριστεί στο ποσό των (45.000 ευρώ × 10% =) 4.500 ευρώ, από το οποίο ο καθ' ου να πρέπει να υποχρεωθεί καταβάλει προσωρινά στην αιτούσα το ήμισυ, δηλαδή το ποσό των 2.250 ευρώ και συνολικά το ποσό των (2.250 ευρώ × 5 έτη =) 11.250 ευρώ. Από το ποσό αυτό πρέπει να επιμερισθεί ποσοστό 50% για τους παραγωγούς, ποσοστό 25% για τους μουσικούς και ποσοστό 25% για τους τραγουδιστές, καθ' όσον πιθανολογείται ότι συντρέχει επείγουσα περίπτωση, ώστε να μειωθεί η οικονομική ζημία τους και να μην υποστούν αυτοί ανεπανόρθωτη βλάβη, παράλληλα δε πρέπει να υποχρεωθεί ο καθ' ου να παραδώσει στην αιτούσα καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου, που αυτός χρησιμοποίησε κατά τα παραπάνω έτη, για να καταστεί η διανομή της αμοιβής μεταξύ των δικαιούχων με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους 1.000 ευρώ, για την περίπτωση μη συμμόρφωσής του (άρθρο 946 παρ. 1 ΚΠολΔ), ο ισχυρισμός δε του καθ' ου ότι η αιτούσα υπέβαλε την κρινόμενη αίτηση κατά προφανή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλουν η καλή πίστη, τα χρηστά ήθη, ο κοινωνικός και οικονομικός σκοπός του δικαιώματος πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμος. Και τούτο διότι αφενός ο εκ μέρους της αιτούσας προσδιορισμός του ποσού της αμοιβής με το κοινό αμοιβολόγιο καθορίζεται μετά από διαπραγμάτευση με τους χρήστες και αφετέρου το δικαστήριο επιλαμβανόμενο της διαφοράς σε περίπτωση διαφωνίας των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των χρηστών δεν δεσμεύεται από το συντασσόμενο κάθε φορά κοινό αμοιβολόγιο. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη, όπως ορίζεται στο διατακτικό. Ο καθ' ου λόγω της ήττας του πρέπει να καταδικασθεί στην

h

6ο φύλλο της 912/2013 αποφάσεως του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Λευκάδας (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

πληρωμή των δικαστικών εξόδων της αιτούσας, κατά παραδοχή σχετικού
αιτήματός της (άρθρα 176 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ορίζεται στο
διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε ως απορριπτέο.

Δέχεται την αίτηση.

Καθορίζει το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής που πρέπει να
καταβάλει στην αιτούσα ο καθ' ου η αίτηση για τους υλικούς φορείς ήχου,
που χρησιμοποίησε στην αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας
επιχείρησης, για καθένα από τα έτη 2008, 2009, 2010, 2011 και 2012 στο
ποσό των τεσσάρων χιλιάδων πεντακοσίων (4.500) ευρώ.

Καθορίζει ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται
από την αιτούσα ποσοστό της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής 50% για
τους παραγωγούς, ποσοστό 25% για τους μουσικούς και ποσοστό 25% για
τους τραγουδιστές.

Υποχρεώνει τον καθ' ου η αίτηση να καταβάλει προσωρινά στην
αιτούσα το ήμισυ του ποσού της παραπάνω καθορισθείσας αμοιβής, δηλαδή
το συνολικό ποσό των έντεκα χιλιάδων διακοσίων πενήντα (11.250) ευρώ.

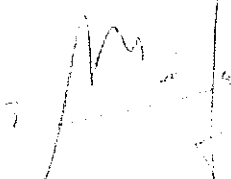
Υποχρεώνει τον καθ' ου η αίτηση να παραδώσει στην αιτούσα
καταλόγους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου, που παρουσίασε από την
αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας επιχείρηση τα έτη 2008, 2009,
2010, 2011 και 2012.

Απειλεί εναντίον του καθ' ου η αίτηση χρηματική ποινή χιλίων
(1.000) ευρώ, για κάθε παράβαση της προαναφερόμενης διάταξης της
παρούσας.

Καταδικάζει τον καθ' ου η αίτηση στην πληρωμή των δικαστικών
εξόδων της αιτούσας, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων
είκοσι (320) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 8-11-2013.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

(για τη δημοσίευση)

